Ч. 283. Середа 17 (30) грудня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Бажане і надія д-ра Кербера. — Угорский парлямент а справа войскова. — Положенє на далекім всходї.)

Берлиньска ґазета „Berl. Lokalanzeiger“ розіслала письмо до всїляких людий, учених і полїтиків, з запитанєм, чого хто бажає і чого сподїває ся. Таке питаня дістав також і австрийский президент мінїстрів, та відповів так на него: „Я бажаю і сего року того, чого бажав торік — внутрішного мира в нашій вітчинї. Але хотїв би додати, щоби наші відносини именно же за границею не пересуджувано. Загальна сила Австриї і монархії не зависить від борби межи Нїмцями а Славянами, лиш має свій корінь в сильнім розвою всего населеня. Без тої борби була би тота сила ще більша, але на всякий случай вистане, щоби нашому кредитови надати поваги а нашому мечеви остроти.“

В угорскій палатї послів вела ся вчера дальше дискусия над континґентом рекрутів. По довшій промові Седеркеньїго забрав голос мінїстер гонведів Нийрі і доказував, що не розуміє, як по послїдній бесїдї президента мінїстрів може обструкция тревати ще дальше. Посли, що ведуть обструкцию, роблять собі лиш ворогів серед народу. Коли Седеркеньї каже, що то нїяке нещастє, що запасову резерву покликано до служби, то він помиляє ся. Тоту резерву покликано не на вправи, але она буде доти задержана, доки не вивчать ся нові рекрути. Мінїстер звернув увагу обструкциї, що вже пять разів виготовлювано пляни побору рекрутів. Послїдний плян визначує речець бранки на 4-го сїчня, що буде лиш тодї можливе, коли закон о континґентї рекрутів буде нинї або завтра ухвалений.

Мінїстер в дальшій своїй бесїдї заявив, що на случай скорого залагодженя континґенту рекрутів, будуть також і резервісти скорше увільнені. Коли би однакож настала потреба означеня нового речинця, значить ся, коли опозиция не допустить, щоби закон нинї завтра був ухвалений, то в такім случаю 40.000 резервістів не буде могло на весну вернути домів до працї около рілї.

Опісля промавляв пос. Каз, і підчас єго промови прийшло до такої сцени: З льожи другого поверха крикнув хтось: „Бійте ся Бога! В імя вітчини взиваю опозицию, щоби залишила обструкцию!“ Служба парляментарна хотїла усунути того чоловіка, але він ще раз крикнув: „Я прецї в угорскім соймі а угорский сойм то збори народні, до котрих має приступ кождий Мадяр“. Незнакомого приведено до канцеляриї палати, де він заявив, що дїлає в роздразненю під враженєм обструкцийної бесїди. Показало ся, що він називає ся Мельнїєш і єсть урядником маґістратским. Остаточно перервано засїданє і слїдуюче назначено на нинї.

Покликанє резервістів до служби викликало на цїлій Угорщинї велике огірченє. Особливо велике невдоволенє настало серед унїверситетских студентів, з котрих значна часть буде мусїла перервати студиї. Вчера мали відбути ся в Будапештї збори резервістів, котрі мали запротестувати против того зарядженя войскових властий, але полїция заборонила.

Ситуация на далекім всходї стала так грізна, що як би не зима, то може би вже й вибухла війна. В Японії і правительство і нарід суть за як найбільше рішучим виступленєм против Росиї, але доси ще не вислано нїякого ультиматум до Петербурга. З росийских дворских кругів доносять, що цар єсть рішучо противний залагодженю росийско-японьского непорозуміня за помочию війни, як взагалі против всякого зачіпного виступленя Росиї. Становище Росиї має бути кріпке, але не визиваюче. Петербурґскі войскові круги уважають теперішну пору за зовсім невідповідну до веденя війни і мають надію, що й Японія буде числити ся з тим чинником. Коли би війна на весну не дала

---

6)

Диманти і перли.

(Природописно-культурна розвідка. — Написав К. Вербин).

II.

Копальнї диямантів і спосіб їх добуваня. — Шлїфованє диямантів і історія сеї штуки. — Оцїнка вартости диямантів і торговля ними.

(Дальше).

Ще кілька слів про полірованє і оправу диямантів.

Коли на диямантї або й на якім иньшім дорогоцїннім каменя вже вишлїфовані фацети, треба їх ще добре виґладити або виполїрувати. До того уживає ся завсїгди мякшого материялу як сам камінь; лиш один диямант можна виполїрувати самим диямантом, значить ся, як наймілчим диямантовим порошком. До иньших каменїв бере ся трипля або паленої цини а також дуже мілкого порошку з вугля. До полїрованя уживає ся кружел або точил з міди, цини, цинку або дерева. На тоті кружела сипле ся відповідний порошок, мочить ся водою і полїрує ся. Рубіни і сафіри полїрує ся триплею на мідн; топази, спінелї, циркони і ґранати на цинї; опалї і туркуси на деревї. Брилянти оправляє ся в той спосіб, що оправа держить їх малесенькими гачиками за рундисту, павільон або корона брилянта вистає тодї в гору понад оправу, а кілляса звисає в долину під оправою. Така оправа називає ся „ажурова“ від француского слова „à jour“ (а жур). Розети дістають т. зв. скринкову оправу, значить ся, долїшна часть дияманта припирає своєю площею до оправи і єсть закрита а рундисту (долїшні канти) або обхоплюють гачики або таки цїлі бляшки. Иногдї ще підкладають під спід блискучу бляшку, щоби ще тим більшої додати краси оправленому камінцеви.

А тепер дещо про торговлю диямантами.

Торговля диямантами єсть двояка: одні торгують т. зв. сирими диямантами, тими що приходять просто з копалень, а другі продають лиш готові, вже вишлїфовані диямантн. Не треба й казати, що торговля диямантами вимагає дуже великого капіталу, бо поминувши вже то, що дияманти дуже дорога річ і через то само потребують великих гроший, але торговельник вкладає ще свій капітал в такий товар, котрий не так легко можна продати. Чим більший диямант, тим більше ризико, бо вложений капітал не приносить нїяких процентів. Найлїпший примір того дав диямант „Полуднева звізда“. Первістний єго властитель мусїв заставляти єго по всїляких банках, аж остаточно проценти за довг так наросли, що він мусїв за них відступити диямант. Длятого до торговлї диямантами беруть ся лиш великі богачі і банкири і они стають гуртівниками.

Гуртівники купують партиями сирий материял в копальнях і відпродують єго дальше на торгах в Льондонї, Парижи в Нижнім Новгородї і т. д. Ті, що купили сирий материял, дають єго шлїфувати і готові вже ювелї передають через своїх комісіонерів ювілерам. Торговля диямантами вимагає не лиш, як вже сказано, великого капіталу, але й великого знаня як сирого материялу так і готових вже ювелїв, знаня вартости товару та відносин торговельних, котрі далеко труднїйше розвідати і змірковати, як при всяких иньших товарах.

Торговельник диямантами мусить передовсїм знати ся на двох головних річах: він мусить уміти пізнати ся на товарі, а відтак оцїнити єго вартість. На сирих диямантах ще труднїйше пізнати ся, як вже на готових. Сирі дияманти бувають звичайно зверха трохи нерівні і нечисті так, що не можна добре розпізнати, які они в серединї, чи не мають якої скази, якої риси або плямки і чи они зовсїм чистої води. Диямант ломить сьвітло найсильнїйше і єму дорівнують хиба ще олій сасафрасу або касиї, а також і бензоль; коли єго покласти в котрийсь з тих олїїв, то скоро він зовсїм чистий, єго в тих олїях майже зовсїм не видко. Коли же на диямантї єсть якась сказа, якась плямка, або коли він трохи закрашений, то се зараз покаже ся в олїю і длятого сего способу уживають до розпізнаваня чистоти диямантів.

Дияманти продають ся на вагу і все ще на карати, але притім уважає ся ще й на їх величину, на краску і на спосіб їх шлїфованя. Карат числить ся звичайно, як вже було сказано, по 20 і пів центиґрама. Давнїйше оцїнювано вартість дияманту в той спосіб, що по

ся уникнути, то шанси Росиї аж до того часу були би сьвітлі, чого тепер не можна би сказати. Команданти торпедових суден на далекім всході одержали вже як найточнійшу інструкцию, щоби розпочали своє діло руйнованя без взгляду на свою власну безпечність. В кругах войсковых кажуть однакож, що Росия буде уникати виповідженя війни і все зависить від Японії.

Новинки.

Львів дня 28-го грудня 1903.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старості в львівскім Намістництві, Стан. Ґродзицкому, хрест кавалерскій Франц Йосифа.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр Андрей Потоцкий повернув до Львова.

— **Іменованя.** Ц. к. висшій суд краєвий у Львові іменував судовими концепістами вислужених підофіцирів: Сам. Виттельса для Лїська, Йос. Добровольского для Буська. Гавр. Губара для Краківця, Ад. Стабишевского для Сокаля, Берля Каганого для Порохника, Меч. Тарнавского для Гусятина і Лейбу Фрухта для Мільниці.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс официяліі канцеляриийних: Едв. Квициньского з Порохника до Львова, Стан. Костеркевича з Лїска до Перемишля, Ферд. Волянецкого з Мільниці до Стрия; дальше канцелїстів судових: Ів. Ґібля з Монастириск до Станиславовя, Ів. Томеса з Порохника до Зборова, Йос. Кнапика з Устрік до Монастириск, Йос. Вайцмана з Немирова до Тернополя, Петра Микитюка з Гусятина до Немирова, Ів. Мойду з Краківця до Любачева, Ів. Чабана з Сокаля до Устрік і Тад. Ключицкого з Буська до Порохника.

— **Кваліфікацийні іспити** на учителів народних шкіл перед львівскою комісиєю іспитовою розпічнуть ся дня 18 лютого, а на учителів шкіл виділових дня 20 лютого. Подаян треба вносити до дня 5 лютого.

— **Нова складниця почтова** буде заведена від дня 1 сїчня 1904 в Винятинцях, заліщицкого повіта, місцевости належачій до округа доручень уряду почтового в Касперівцях.

— **Зменшенє уживаня табаки** поступило послідними часами дуже сильно наперед. Перед 40 роками з'уживано табаки в самій Австриї річно 80 тисячів метричних сотнарів. Перед 10 роками в цілій Европі винюхано лиш 26 тисяч м. сотн., а попередного року лиш 18 тисячів метр. сотнарів. Любителї табаки вимирають.

— **Землетрясеня,** досить сильні, дали ся оногди чути в цілій західній Чехії. Також в деяких околицях Саксонії проявило ся землетрясенє, при чім кілька домів було ушкоджених.

— **Пригода на мори.** З Петербурга доносять: В селї Сороки над морским заливом відорвала ся перед кількома днями в наслїдок сильного вітру величезна крига, на котрій під той час було 40 коний і звиж 160 людий, занятих переважно ловлею риб. Всї коні і 5 людий потонуло, прочих удало ся вирятувати.

— **Намірене самоубийство.** Василь Стебелко, підозріний о крадїж, якої мав допустити ся в склепі Балабана у Львові і перебуваючий в Кульпаркові під лікарским наглядом, облив собі вчера в заведеню лице і руки сільною кислотою, яку єму хтось приніс зп'за шпиталю. Попарене Стебелка тяжке.

— **Упертий самоубийник.** Münchener Allg. Ztg. доносить з Гальберштадту: Ученик гімназиї наложив оногди руку на своє житє. Діяло ся то в одній з порожних кляс шкільного будинку. На голос револьверового вистрілу прибігло до кляси двох товаришів самоубийника, що лежав на долівці, а коло него курив ся револьвер. Тяжко раненого ученика зложено на лавці, але в тій хвили він виняв бритву і хотів нею зарізати ся. Між ним а ратуючими єго товаришами настала страшна борба, в котрій бритва перетяла одному з них два пальцї. Упертий самоубийник користаючи з сеї нагоди, двигнув ся з місця, вхопив револьвер і цїльним стрілом в уста відобрав собі житє. Причиною жадоби смерти мало бути переслїдуванє єго учителями.

— **Напад розбишаків.** З Білгорода доносять, що в пятницю в полудне впало трех замаскованих розбишаків до мешканя державного радника Давидовича, аби заграбити гроші. Дома був тодї сам Давидович, 96-лїтний старець, єго жінка, донька, слуга і служниця. Опришки тяжко всїх поранили, але на крик ранених утїкли. Одного з них вже зловлено.

— **Нова машина до лїтаня.** З Ню-Йорку доносять: Два інжинїри з Огайо, Wilbar і Wright робили перед кількома днями успішні проби з новою машиною до лїтаня. Проби відбували ся в місті Kittyhacok, в державі Нової Кароліни. Машина не має бальону, але піднимає ся при помочи крилатих шруб. Мотор є малий, але сильний. Мимо вітру, котрий дув із скоростию 21 миль на годину, машина перелетїла дві милї і опустила ся на місци наперед означенім.

— **Огнї.** В Гордини, самбірского повіта, знищив оногди пожар девять селяньских загород з запасами збіжа. Шкода обчислена на 10.000 К. Причиною огню була неосторожність.

— **Помер** Франц Стоцкий, б. учитель народний, дня 16 с. м. в Дрогобичи, в 42-ім році житя.

Телеграми.

Ґмунден 29 грудня. Даньский король Християн застудив ся і внаслїдок того відїзд відложено на кілька днїв.

Чернівцї 29 грудня. Сойм розпочав свої наради. Посли Ончул і Скедль взяли назад свої внесеня в справі нагани для посла Фльон-

зваженю камінчика число каратів множено через себе а добуток множено знову цїною одного карату. Отже коли якийсь диямант важив 4 карати, то множено 4×4 а добуток 16 множено ще цїною одного карату н. пр. 300 К, або 300×16, значить ся, вартість того дияманту була 4.800 К. Нинї так вже нїхто не означує вартости і платить ся лиш звичайно цїну за кождий карат. Коли, як в повисшім случаю, диямант важить 4 карати, а карат платить ся по 300 К, то вартість цїлого дияманту єсть 4 рази по 300 К, то вартість цїлого дияманту єсть 4 рази по 300 корон, або 1200 К.

На цїну диямантів впливають не лиш попит і подаж, але також подостаток золота і срібла, форма ошлюфованя і фантазия. Ще в 1865 р. платило ся за карат по 540 корон, а коли відкрито копальні в полудневій Африцї, цїна стала о половину менша. В часах, коли з Каліфорнії і Австриї вивожено богато золота, цїна диямантів була дуже висока. Найдорожше платять ся брилянти; за розети платить ся майже о половину менше. Після якости розріжняють три роди брилянтів. Коли брилянт зовсїм чистий як вода і не має в середині нї найменшої скази, то каже ся, що брилянт „першої води". Такий брилянт пробують в той спосіб, що кладуть єго на чистий, білий папір і хухають на него. Брилянт від того покриє ся на короткий час тоненькою верствою пари і тодї покаже ся виразно правдива краска; він повинен бути зовсїм білий, безбарвний. Коли же він впадає в жовто, або коли в нїм покажуть ся якісь хоч би дуже маленькі скази, то каже ся, що то брилянт „другої води". Коли же він показує якісь більші хиби, коли недокладно ошлюфований, або коли має не красну форму і якусь мутну краску, то кажуть, що то брилянт „третої води" і він має тодї ледви третину вартости брилянта першої води. Коли же краска брилянта єсть повна, значить ся, коли цїлий брилянт єсть красно зелений, рожевий або синявий, то в нїм поплачує вже фантазия, значить ся, комусь як-раз лиш такий брилянт може сподобати ся, бо то велика рідкість і такий брилянт зве ся „фантазийний" (по нашому можна би лїпше сказати „примховатий") і він платить ся ще дорожше, як брилянт першої води. Що до форми ошлюфованя то тепер в моді брилянти, котрих табличка на павільоні має вісїм боків, а фацети стоять в трох рядках і то єсть брилянт першого степеня. Брилянт такої самої води, але ошлюфований або занадто плоско або занадто подовгасто, платить ся вже майже о третину дешевше.

Торговля сирими диямантами іде нинї головно з міста Порт Елїзабет в полудневій Африцї до Льондону і звідтам вивозять що року пересїчно за 30 міліонів корон. Кождий почтовий пароход, що відходить до Анґлії, везе майже правильно по 15 до 20 фунтів (по 2330 каратів) диямантів в запечатаних мішочках і пакетах. Осередком для торговлї бразилійскими диямантами суть міста Ріо Жанейро для копалень в Мінас Ґераес і Баґія для копалень в Сінкора. Для гуртівної торговлї єсть нинї найважнїйший Льондон а відтак Амстердам. Шліфарі в сім послїднім містї купують сирий матерриял в запечатаних пакетах від так званих комісіонерів (торговельників), ошлюфовують їх і відпродують готовий брилянтований товар так само цїлими пакетами і несортований тим же торговельникам по цїні, за котру тоті торговельники ручать. Аж комісіонер сортує товар після води і ваги, віддїляє дрібний від каратового, гірший від лїпшого і означає цїну кождого камінчика, який дістав в пакетї в порівнаню з цїною, за яку заручив за цїлий пакет. З тою цїною поступає товар в подрібну торговлю.

А тепер придивім ся, як веде ся подрібна торговля диямантами в такім містї, як Париж. Тут єсть около двіста самостійних торговельників, а разом з їх спільниками, баришівниками (маклєрами або посередниками) і тими, що їздять з товаром, збере ся їх може до яких пятьсот людий, що займають ся сею торговлею. Послугачів і робітників для подаваня, розкладаня і впорядковуваня товарів та до розношеня і розношеня їх не потреба. Цїлий запас товарів, який знаходить ся в однім з тих торговельних домів, міг би сам властитель торговлї, коли би потреба, занести в кишени від сурдута або навіть і в кишени від камизельки. Лиш длятого, щоби товар впорядкувати, треба трохи місця. Малі диянанти а тих буває найбільше, всипають в маленькі торбинки з гладкого грубого паперу, подібні до листових куверт, але насамперед їх відважують. Їх сортують після величини, ваги і якости та продають, бо таких уживають звичайно найбільше до всїляких прикрас. Більші диямантн, такі, що важать один або й більше каратів, пакують звичайно по одному або по шість і по дванайцять. Розуміє ся, що таке пакованє потрібне лиш для впорядкованя і переховуваня, бо на продаж треба інакше пакувати.

Такий торговельник дияиантів не потребує окремого склепу; він мешкає собі на першім або на другім поверсї в красно уряджeнім помешканю як би який великий пан. Місце, де відбуває ся торговля, то великий елєґантний сальон з зелїзною скринею, де сховані дияманти, і кількома столами до писаня, а побіч сальона єсть ще й кілька дуже делїкатних і докладних важок. Торговля не стоїть отвором; до неї треба задзвонити, коли хтось хоче увійти. Майже всї торговельники диямантів мешкають на долїшнім кінци довгої на кілька кільометрів улиці Ляфает, котра на другім кінци переходить через найбільнійше париске передмістє Птіт Вілєт — і на кількох побічних улицях.

На однім розі сеї части улицї Ляфает єсть також „диямантова біржа"; то каварня, до котрої сходять ся торговельники диямантів що дня перед полуднем від 10-тої до 12-тої і по полудни від 5-тої до 7 мої години. Они сидять тут разом і торгують ся, та оглядають товар, а господар подає їм потрібну важку, коли случайно котрийсь з них не має єї при собі в малій скринцї. Тоті люди не їдять звичайно нїчого, доки аж не добили торгу. Межи ними можна побачити богато всїляких чужосторонних лиць, а декотрі відзначають ся ще й тим, що мають турецкий фес на голові. Але коли добре прислухати ся, то тоті панки не розмав-

дора, то приступлено до дальшої ґенеральної дискусиї над буджетом на 1904 рік і ухвалено єго.

Льондон 29 грудня. Японія рішила ся не уступити. Можливість війни щораз більша, але перші кроки воєнні розпічнуть ся аж з весною. В цілім краю заворушило ся; всї зброять ся. Поступованє Росиї єсть обчислене на прискоренє вибуху катастрофи.

Кольонїя 29 грудня. Köln Ztg. доносить з Петербурга, що мимо алярмуючих вістий о мовби то нехибній війнї межи Росиєю а Японїєю в міродайних кругах росийских суть того погляду, що спір дасть ся ще мирно залагодити.

Ню-Йорк 29 грудня. Росия замовила в Ню-Йорку міліон фунтів консервів з мяса. Набір той заберуть дня 25 січня 1904 р. російскі кораблї.

Сан Домінґо 19 грудня. В Сан Яґо убили Романа Кацереса, кандидата на президента.

Надіслане.

— **Перший музичний календар!** В сім році появить ся перший музичний календар на рік 1904, в котрім кождий не лише музик, найде богато цікавого наукового і белетристичного материялу. Особливо той календар повинен находити ся в руках кождого руского музика і сьпівака, бо дасть єму не тільки чимало поучаючого з обсягу музики і сьпіву, але і численнї а конечні для всякого музика і сьпівака інформациї. Замовляти просить ся скоро, бо на початок яко проба печатає ся релятивно невелике число примірників. Календар стоїть з пересилкою всього 1 К 10 с, а слати треба на адресу впорядчика *Р. Зарицкого*, Львів, Коперника 16 I пов.

лять між собою по французски, але по — німецки. Гадав би хтось, що то Нїмцї; деж там, то — жиди і лиш дуже мало з них дїйстно з Нїмеччини; то по найбільшій части жиди з Австриї і Голяндиї, або й такі, що вже уродили ся в Парижи. Межи ними знайде ся ще й кількох Вірмен, кількох Турків і Перзів, а лиш дуже маленько справедешних Французів. Але всї говорять по нїмецки, мусять розуміти по нїмецки. Між ними є навіть кількох таких, що майже зовсїм по французски не розуміють.

Тут потреба додати, що нинї майже вся торговля диямантами і подрібна і гуртівна спочиває в руках жидів. Копальнї диямантів в полудневій Африцї взяв в свої руки льондоньский Ротшільд і він тепер назначає цїну диямантів. Льондоньска фірма жид Мозенталь і спілка торгує виключно лиш великими диямантами т. зв. солїтерами; жид Лїлїенталь і братя в Гоптаун в полудневій Африцї купують диямантн для Нїмеччини. Париж став ся осередком подрібної торговлї для Франциї, Іспанії, Італії, Австро-Угорщини, Гециї, Туреччини і Росиї. До Анґлїї і Нїмеччини та иньших краів іде звідси лиш дуже мало.

В Парижи суть також шлїфарнї диямантів, а першу з них і найзнатнїйшу не лиш на Париж, але й на цїлу Францию заложено лише ще в шїсдесяти роках минувшого столїтя і то при помочи правительства. Від тої пори настало ще кілька поменших. Але они займають ся лиш перешлїфовуванєм старих диямантів. Один з найбільших торговельників, Вірменин магометаньскої віри Екмалїян, має свою власну шлїфарню. Але він торгує по найбільшій части лиш великими диямантами, котрих, що найкрасших, має иноді й цїлу сотку в запасї. Рубінів, смараґдів та сафірів не продають тут і половини тілько, що диямантів, а то з тої простої причини, що брак товару.

Задля якогось великого красного дияманта т. зв. солїтера, їздить торговельник або єго заступник нераз сьвітами. Такий диямант переходить нераз з рук до рук, заким єго хтось купить. Паризкі торговельники їздять що року до Індиї і хвалять собі дуже сей край, бо кажуть, що роблять тут найлїпші інтереси. Індийскі князі і вельможі не торгують ся, платять високі цїни і купують богато. Але буває і так, що якийсь князь збанкротує, а тодї єго диямантн ідуть на бубен. Один з париских торговельників закупив одного разу всї диямантн і другі ювелї по якімсь індийскім князю, але задля високої їх цїни міг з них лиш маленьку часть розпродати в Европі. Він вернув назад до Індиї і продав там всї з добрим зарібком. Коли тут появить ся якийсь великий, красний диямант, рубін і т. п., то всї знатнїйші торговельники і ювелїри біжать зараз до єго властителя, щоби на него подивити си, бо кождий шукає межи своїми закупниками купця на той камінь. Коли якийсь торговельник продасть великий диямант, то коли єго відставляє, заїзджає парадною каритою перед помешканє того, хто купив, мов би хотїв тим показати, що привозить великий скарб.

Баришівники посередничать при продажи межи торговельниками а ювелїрами. Такий баришівник заїзджає звичайно повозом — иноді таки своїм власним — предкладає товар, який єму деякі торговельники повірили. Він дістає за то 1 процент від сто від торговельника а 1 процент від того, хто купив. Вечером мусить свій товар ховати до зелїзної скринї, котру мусить мати в однім з великих банків. Запас носить він з собою в умисно до того зробленім полярсеї, а в хороший шкіряний торбиниї. З Амстердаму і Антверпії приїздять що тиждня шлїфарі і торговельники та привозять з собою свій товар, а нераз повіряють єго таки просто баришівникови. Тоті, що їздять з диямантами, забирають, розуміє ся свій запас з собою, а вертають відтак назад, коли їм товару вже нестало. Для декотрих країв єсть ще окремий доставник, котрий тому, що їздить по тім краю, довозить потрібний товар. Крім того мають париські торговельники заступників по деяких містах, котрим також доставляють потрібний товар.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Гржималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД **знаменитий, десеровий, курацийний**, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найліпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч Іванчани.

[redacted]

Аптика в Королівці

поручае

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцільнійших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при каплю, хрипцї і всїх других подібних недугах. **Спосіб ужитя:** Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

[redacted]

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенєм у Львові находячі ся в обігу

$4\frac{1}{2}$% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженєм

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по $3\frac{1}{2}$% з 60-дневним виповідженєм

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єверским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).